

EUROATLANTICKÁ BUDÚCNOSŤ UKRAJINY: Dláždenie cesty k mieru a bezpečnosti

Medzinárodná pracovná skupina pre Ukrajinu Bezpečnosť a euroatlantická integrácia

14. máj 2024

ZHRNUTIE

Aby bola cesta k členstvu Ukrajiny v NATO dôveryhodná, krátka a pevná, táto správa odporúča:

- Vydanie pozvania pre Ukrajinu na Summit NATO vo Washingtone D. C., aby sa začali prístupové rokovania o vstupe do aliancie a pozvanie Rady NATO-Ukrajina, aby definovala konkrétne podmienky členstva.
- Stanovenie jasného časového rámca pre členstvo Ukrajiny v NATO najneskôr do júla 2028 za predpokladu splnenia špecifických podmienok.
- Udržiavanie vojny ako prvý krok k jej ukončeniu, posilnením úsilia Ukrajiny a jej spojencov zastaviť operačný úspech Ruska na súši, na mori a vo vzduchu.
- Zrušenie všetkých upozornení na typy konvenčných zbraní dodaných na Ukrajinu a všetkých upozornení na ich použitie proti vojenským cieľom v Rusku.
- Začlenenie siete bilaterálnych bezpečnostných dohôd medzi Ukrajinou a jej partnermi do rámca medzinárodného paktu.
- Budovanie budúcich ozbrojených síl Ukrajiny tak, aby mohli dosiahnuť – do konca desaťročia – veľkosť a štruktúru dostatočne robustnú na obranu pred budúcim konvenčným útokom Ruska a pozitívne prispieť k plánu kolektívnej obrany NATO.
- Závazok spojencov NATO vynaložiť ekvivalent 0,25% svojho HDP na vojenskú pomoc Ukrajine.
- Odblokovanie zmrazených ruských aktív v hodnote 300 miliárd USD a ich využitie na podporu Ukrajiny.
- Stanovenie jasných kritérií reforiem a riadenia pre Ukrajinu plne v súlade s prístupovým procesom do EÚ.
- Vypracovanie súboru záruk o obrannom charaktere budúceho členstva Ukrajiny v NATO.

Nová bezpečnostná paradigma

Ako sa vysporiadať s revanšistickým Ruskom

Rusko za posledné desaťročie dvakrát napadlo Ukrajinu. Spôsobilo to obrovské ľudské utrpenie a deštrukciu na Ukrajine a veľkú nestabilitu euroatlantického priestoru.

Táto agresia je jasným porušením Charty OSN, ako aj vlastných bezpečnostných záruk Ruska voči Ukrajine. Podľa medzinárodného práva má Ukrajina právo brániť sa, ale aj právo požiadať iné štáty o pomoc pri odolávaní agresii.

Vojny Vladimíra Putina sú súčasťou širšej agendy Ruska s cieľom podkopať európsku bezpečnosť a zrušiť medzinárodný poriadok založený na pravidlách. Od Moldavska cez Gruzínsko až po Ukrajinu Moskva ukázala, že v šedej zóne medzi Ruskom a EÚ a NATO neexistuje žiadna bezpečnosť ani stabilita.

Západ reagoval na rozsiahlu ruskú inváziu bezprecedentnou podporou pre Ukrajinu – tak z hľadiska vojenskej pomoci, ako aj ekonomických sankcií voči Moskve. Tieto opatrenia sú plne v súlade s medzinárodným právom.

Napriek tejto podpore Rusko stále okupuje takmer 20% územia Ukrajiny a na bojisku napreduje ďalej.

Aj keď sa podarí obnoviť vojenskú paritu do konca tohto roka, súčasnému prístupu spojencov Ukrajiny chýba jasná stratégia ako ukončiť vojnu za prijateľných podmienok. Riziko, že sa vojna s otvoreným koncom premení na pomalé zlyhanie Ukrajiny – a jej spojencov – nemožno podceňovať.

Rusko každodenne podniká raketové a bezpilotné útoky proti civilnému obyvateľstvu Ukrajiny a kritickej infraštruktúre. Putin postavil ekonomiku svojej krajiny na vojnový základ, militarizoval spoločnosť a úzko sa spojil s nečestnými štátmi ako Irán a Severná Kórea. Medzitým Rusko naďalej využíva aktívnu ekonomickú a diplomatickú podporu iných globálnych hráčov.

Nezdá sa pravdepodobné, že autoritárska a agresívna trajektória Moskvy sa v blízkej budúcnosti zmení. Na ochranu pred militaristickým a revanšistickým Ruskom je preto potrebný silný odstrašujúci postoj.

Vzhľadom na pretrvávajúce ohrozenie bezpečnosti a suverenity Ukrajiny musia vedúci predstavitelia NATO vypracovať novú stratégiu zadržiavania, ktorej jadrom – nie perifériou – bude Ukrajina.

Potreba novej bezpečnostnej paradigmy

Minulý rok ukázal, že súčasná úroveň podpory nie je dostatočná na to, aby zaručila životaschopnosť

Ukrajiny ako suverénnej a nezávislej krajiny. Kalkul Moskvy je taký, že jej záväzok oslabiť a podmaniť si Ukrajinu môže pretrvať dlhšie ako záväzok Západu ju podporovať. Vojna Ruska proti Kyjevu je v podstate skúškou odhodlania spojencov. Nedávne oneskorenia v západnej vojenskej pomoci a nerozhodnosť v načasovaní pozvania Ukrajiny do NATO povzbudili Moskvu k domnienke, že môže vytrvať dlhšie ako Ukrajina a jej spojenci.

V tejto správe sa uvádza, že ak sa chcú lídri NATO vyhnúť vojne s otvoreným koncom, musia demonštrovať svoj nezvratný kolektívny záväzok voči Ukrajine. Aby tak urobili, mali by pozvať Ukrajinu na rozhovory o vstupe do NATO. Dôveryhodná perspektíva členstva v NATO je prostriedkom na presvedčenie Ruska, že z pokračovania nezákonnej vojny nič nevyťažší. Ak teraz pozvete Ukrajinu, aby začala prístupové rozhovory, môže to zatlačiť na Rusko, aby ukončilo vojnu a poskytlo Ukrajine šancu na spravodlivý mier.

Ďalšie odkladanie pozvania by malo opačný účinok. Povzbudilo by Moskvu, aby zdvojnásobila svoju agresiu na Ukrajinu, ignorovala potenciálne mierové iniciatívy a otestovala odhodlanie spojencov inde.

Obavy z rizika rozšírenia kolektívnej obrany NATO na krajinu vo vojne sú oprávnené a vyžadujú si zvýšenú pozornosť pri začatí prístupových rokovaní. Pokračovanie v súčasnej stratégii a neschopnosť zaviazat' sa k dlhodobej suverenite Ukrajiny však tiež prináša značné riziko a znižuje možnosť mieru. Pokiaľ bude Rusko cítiť, že dokáže odolať súčasnej úrovni západnej podpory a pokračovať vo svojej vojenskej kampani, pričom bude dosahovať postupné zisky, nebude mať žiadnu motiváciu vstúpiť do akýchkoľvek rozhovorov o potenciálnom mierovom urovaní.

Tento prístup bude mať nielen hrozné dôsledky pre obyvateľov Ukrajiny, ale aj pre euroatlantickú bezpečnosť. Protivníci na celom svete budú vnímať USA ako krajinu, ktorej chýba dostatok sily a vôle.

Táto správa navrhuje sériu krokov na obmedzenie vojny, vydláždenie cesty k prípadnému členstvu Ukrajiny v NATO a v konečnom dôsledku obnovenie mieru a stability v Európe.

Zadržiat' a potom ukončiť vojnu

Súčasná frontová línia na Ukrajine sa tiahne viac ako tisíc kilometrov. Rusko naďalej okupuje takmer 20% územia Ukrajiny. Ruská nezákonná anexia Krymu poskytuje Moskve kritickú základňu na podporu pozemnej vojny a odopieranie slobody plavby Ukrajiny v Čiernom mori. Ruská dominancia vo vzdušnej oblasti prostredníctvom kombinácie pilotovaných lietadiel, okrídlených a balistických rakiet a bezpilotných lietadiel znamená, že môže vyvíjať značný tlak na pozície v prednej línii Ukrajiny a zároveň viesť kampaň ničenia proti populačným centrom a kritickej infraštruktúre.

Situácia Ukrajiny na frontovej línii sa v posledných mesiacoch zhoršila, jej silám sa míňa munícia a stíhačky protivzdušnej obrany. Schválenie amerického dodatku po šesťmesačnej prestávke poskytuje Ukrajine kritické záchranné lano. Napriek tomu to nestačí na zásadnú zmenu trajektórie vojny.

Bezprostrednou prioritou musí byť posilnenie obrannej pozície Ukrajiny. Ukrajinskí spojenci musia podniknúť spoločné kroky na zníženie rozpätia a rozsahu vojny a zabránenie Rusku v možnosti pôsobiť v kritických oblastiach. Zadržovanie vojny je teda prvým krokom k jej ukončeniu za prijateľných podmienok.

Tieto opatrenia nezahŕňajú operovanie pozemných jednotiek NATO na Ukrajine alebo priame zapojenie ruských síl, hoci všetko by malo byť zvažované.

Tieto opatrenia by mohli zahŕňať:

1. Záväzok spojencov NATO vynaložiť ekvivalent 0,25% svojho HDP na vojenskú pomoc Ukrajine, čo je podpora vo výške približne 100 miliárd dolárov ročne.
2. Odblokovanie zmrazených ruských aktív v hodnote 300 miliárd dolárov a použitie týchto prostriedkov na podporu vojnového úsilia a rekonštrukciu Ukrajiny.
3. Zrušenie upozornení na typy zbraní dodaných od spojencov na Ukrajinu. To by malo zahŕňať aj zrušenie upozornení na ich použitie proti vojenským cieľom v Rusku a obmedzenia zdieľania spravodajských informácií s Ukrajinou. Novým spoločným prístupom by mala byť strategická nejednoznačnosť voči Rusku.
4. Vytvorenie rozšíreného štítu protivzdušnej obrany pozdĺž západnej hranice Ukrajiny. To by ochránilo NATO pred útokmi ruských rakiet a bezpilotných lietadiel, ale aj ukrajinských civilistov a vojenskú infraštruktúru v presne definovanej oblasti zodpovednosti na západe Ukrajiny. To by Ukrajine umožnilo presunúť systémy protivzdušnej obrany do prvej línie a chrániť kľúčové mestá ako Dnipro a Charkov.
5. Zaistenie slobody plavby a odmínovania v Čiernom mori spojencami NATO. Nasadenie misie, ktorá by mohla spojiť letecké a námorné prostriedky spojencov, aby poskytovali sprievod nákladným lodiam cestujúcim na Ukrajinu a z Ukrajiny. Eskorty by uľahčili obnovenie bežnej obchodnej lodnej dopravy v Čiernom mori, čím by sa zmiernil globálny nedostatok potravín.
6. Vystupňovanie výcviku ukrajinských síl spojencami NATO, vrátane prípadnej misie na území Ukrajiny. Pomôže to rozšíriť a urýchliť výcvik nových síl a pomôže vybudovať spätnú väzbu o operačných potrebách.
7. Poskytnutie predsunutej logistickej podpory spojencami NATO – nasadenie buď civilných dodávateľov

alebo tímov vojenských špecialistov na „opravu predsunutého“ vybavenia na Ukrajine, namiesto toho, aby ho vracali späť do krajín NATO.

Tieto opatrenia by spoločne pomohli Ukrajine zabrániť Rusku v možnosti eskalovať svoju konvenčnú vojnu. Predstavovali by tiež zvýšený záväzok voči bezpečnosti Ukrajiny v prechodnom období medzi pozvaním a plným členstvom.

Pozvanie Ukrajiny do NATO

NATO ako hlavný garant bezpečnosti

Vylepšenia na bojovom poli pomôžu Ukrajine získať späť určitú kontrolu a znížiť riziko eskalácie. To však nebude stačiť na zabezpečenie dlhodobej bezpečnosti a suverenity Ukrajiny. Rusko pri mnohých príležitostiach preukázalo svoju schopnosť poučiť sa z taktických a operačných zlyhaní, prebudovať svoje sily a začať nové útoky.

V najlepšom prípade môže súčasný prístup pomôcť obnoviť určitú formu rovnováhy na bojisku. V najhoršom prípade to jednoducho spomalí postup Ruska. V konečnom dôsledku vojna s otvoreným koncom dlhodobo zvyšuje riziko neúspechu Ukrajiny a znamená zvýšenú nestabilitu v euroatlantickom priestore.

Len prípadné členstvo v NATO môže Ukrajine poskytnúť zásadnú záruku jej suverenity a jej práva presadzovať západnú strategickú orientáciu. Signalizuje Rusku, že západní lídri sú trvale oddaní Ukrajine a jej obrane.

Preto musí byť členstvo Ukrajiny v NATO súčasťou stratégie Západu na ukončenie vojny – nie niečo, o čom možno uvažovať až po skončení vojny.

Dôveryhodná perspektíva členstva bude Rusku jasne signalizovať, že pokračovanie vojny neprináša výhody.

Ako a kedy pozvať Ukrajinu do NATO

Táto správa odporúča čo najrýchlejšiu integráciu Ukrajiny do NATO a jej obranných plánov ako najefektívnejší spôsob, ako umožniť Ukrajine brániť sa, kontrolovať eskaláciu a doviestť túto vojnu do prijateľného konca.

Na začatie tohto procesu by spojenci NATO mali pozvať Ukrajinu, aby začala prístupové rozhovory na nadchádzajúcom summite vo Washingtone D. C. s jasným časovým rámcom pre členstvo najneskôr do júla 2028 za predpokladu splnenia všetkých podmienok.

Kolektívna obrana, zodpovednosť, reformy

Plány kolektívnej obrany

Moskva sa bude snažiť otestovať a preveriť záväzok spojencov k obrane Ukrajiny. To by si vyžadovalo starostlivé plánovanie na zvládnutie celého radu scenárov a kontrolu eskalácie. Prístupové rozhovory medzi NATO a Ukrajinou by mali zahŕňať vypracovanie dôveryhodných plánov obrany a odstrašovania.

Riziko, že členstvo Ukrajiny v NATO povedie k rozsiahlemu nepriateľstvu medzi Ruskom a NATO, nemožno vylúčiť a nemalo by sa brať na ľahkú váhu. Toto riziko je však nízke za predpokladu, že spojenci NATO a Ukrajina budú vykonávať vyššie uvedené kroky. Podobne platí, že čím dôveryhodnejšie a silnejšie bude odstrašovanie NATO, tým menšie bude toto riziko.

Rusko nie je v pozícii vyhrať vojnu proti NATO; Vladimir Putin to vie. Lídri NATO by mali dôverovať odstrašujúcej sile Aliancie, ktorá je ústredným prvkom mieru a bezpečnosti v Európe už 75 rokov.

Zdieľanie zodpovednosti

Pripravenosť a odolnosť ukrajinských síl bude rozhodujúca tak pre jej vlastnú obranu, ako aj pre celkovú bezpečnosť Aliancie. Začína to súčasným mobilizačným úsilím a v širšom zmysle budovaním robustnej budúcej sily. V dôsledku toho sa Ukrajina môže stať významným prispievateľom do plánov kolektívnej obrany NATO, na rovnakej úrovni ako hlavní európski spojenci. Ukrajina je už teraz jednou z najviac bojmi zocelených a preverených síl v Európe. To v konečnom dôsledku významne prispeje k NATO, vrátane jeho obranných plánov, ktoré bude pôsobiť ako poskytovateľ bezpečnosti pre ostatných spojencov. Členstvo Ukrajiny prispeje aj k posilneniu spoločenstva čiernomorských štátov v NATO.

Spravodlivé rozdelenie zodpovednosti medzi transatlantických spojencov bude tiež dôležité – európski spojenci by mali poskytnúť väčšinu zdrojov a síl a USA strategické prostriedky a infraštruktúru. To zahŕňa väčšiu úlohu Európy pri rozvoji a zosúladení jej obranného priemyslu, najmä delostrelectva a munície, s ukrajinským. Prístupový proces do EÚ tiež prispieva k spravodlivejšiemu rozdeleniu záťaže spojenej s transformáciou a podporou moderného ukrajinského hospodárstva.

Pokračovanie v reformách

Dôležitou súčasťou cesty Ukrajiny k členstvu sú účinné reformy. Cestovná mapa pre reformu a dobrú správu vecí verejných pre Ukrajinu posilní bezpečnosť a vytvorí užitočné synergie medzi procesom pristúpenia do EÚ a obnovou a rekonštrukciou Ukrajiny.

Napriek obrovským výzvam vyplývajúcim z vojny Ukrajina pokračuje v implementácii reforiem v celom rade

sektorov. Ukrajina implementuje v rámci svojho prístupového procesu do EÚ reformy týkajúce sa právneho štátu, dobrej správy vecí verejných, verejnej správy, trhového hospodárstva a súdnictva, ako aj boja proti korupcii.

Ukrajina už dosiahla významný pokrok v boji proti korupcii, najmä zriadením niekoľkých protikorupčných inštitúcií. V rokoch 2013-2023 Ukrajina postúpila o 40 miest v indexe vnímania korupcie Transparency International.

Zostáva urobiť veľa práce. Ukrajina by mala pokračovať najmä v reformách bezpečnostného a obranného sektora, posilňovaní demokratickej civilnej kontroly, právneho štátu a zlepšovaní efektívnosti a transparentnosti v rámci bezpečnostných inštitúcií a obranného priemyslu.

Niektoré reformy bezpečnostného sektora, ako napríklad reforma Bezpečnostnej služby Ukrajiny, si vyžadujú dlhodobú angažovanosť a budú pokračovať aj po tom, ako sa Ukrajina stane členom NATO.

Alternatívne modely a scenáre

Budúce členstvo v Európskej únii

Budúce členstvo Ukrajiny v Európskej únii prináša určité bezpečnostné záruky. Zmluva o Európskej únii obsahuje klauzulu o vzájomnej obrane, článok 42.7, podľa ktorej sa členské štáty EÚ zavazujú poskytnúť inému členskému štátu pomoc v prípade agresie.

Článok 42.7 však nebol nikdy vyskúšaný a EÚ má obmedzené kapacity z hľadiska vojenského plánovania. Únia nemá vyhradenú veliteľskú štruktúru. Takže členstvo v EÚ bez členstva v NATO by len málo posilnilo bezpečnosť Ukrajiny a postoj odstrašovania voči Rusku.

Proces pristúpenia Ukrajiny do EÚ zohráva dôležitú úlohu pri riadení reforiem a modernizácie. To tiež signalizuje vláde Spojených štátov, ako prispievajú európski partneri mimo NATO k odolnosti Ukrajiny.

Dvojstranné bezpečnostné dohody

Dvojstranné bezpečnostné dohody podpísané medzi Ukrajinou a jej partnermi predstavujú ďalšiu úroveň bezpečnosti. Tento prístup bol načrtnutý v Kyjevskom bezpečnostnom pakte a schválený skupinou G7 na okraji samitu NATO vo Vilniuse v roku 2023.

Tieto dohody neboli koncipované ako náhrada za členstvo v NATO, ale ako dočasné riešenie pred dosiahnutím členstva v NATO. Táto sieť dvojstranných bezpečnostných dohôd by sa mohla posilniť a lepšie koordinovať ich spojením v rámci jedinej medzinárodnej dohody. Tento pakt by mohol byť odsúhlasený na okraji summitu NATO vo Washingtone D. C. spolu s pozvánkou na začatie prístupových rozhovorov do NATO.

Ozbrojená neutralita

Model ozbrojenej neutrality, podobný tomu vo Fínsku počas studenej vojny, sa často prezentuje ako alternatíva členstva v NATO. Zástancovia tohto modelu tvrdia, že vzdanie sa Ukrajiny svojich ambícií v NATO by mohlo byť základom pre porozumenie s Ruskom. Argumentujú, že tak ako Fínsku počas studenej vojny by ozbrojená neutralita umožnila Ukrajine zakotviť demokraciu a trhové hospodárstvo a orientovať sa v obchode smerom na západ, a potenciálne vstúpiť do Európskej únie.

Putinove vlastné slová a činy Ruska však naznačujú, že Moskva neprijme Ukrajinu, ktorá bude mimo NATO, ale bude sa usilovať o členstvo v EÚ. Rusko anektovalo Krym a napadlo východnú Ukrajinu v reakcii na to, že sa Ukrajina priblížila k EÚ, nie k NATO.

Vladimir Putin je proti členstvu v NATO, pretože by to upevnilo suverenitu Ukrajiny a jej postavenie mimo sféry ruského vplyvu, ako aj brzdilo imperiálne ambície Ruska voči jeho susedom.

Dokonca aj Fínsko uznalo, že ozbrojená neutralita neposkytuje dostatočnú bezpečnosť zoči-voči revanšistickému Rusku Vladimira Putina.

Členstvo v NATO

Členstvo v NATO zostáva najúčinnjším spôsobom, ako zaručiť bezpečnosť a suverenitu Ukrajiny a odradiť budúcu vojenskú agresiu. Veľká väčšina krajín strednej a východnej Európy, ktoré boli počas studenej vojny držané pod ruským autoritárskym režimom, to uznala a pred desiatkami rokov vstúpili do NATO. Tvárou v tvár obnovenej hrozbe agresívneho a imperialistického Ruska dospeli Švédsko a Fínsko k rovnakému záveru.

Stabilita a istoty

Pozvánka na prístupové rokovania s Ukrajinou na summite NATO vo Washingtone D. C. by mala byť podporená preklenovacími opatreniami na zaistenie bezpečnosti Ukrajiny. Tie by mali byť sprevádzané jasnými signálmi pre Rusko o ich dôsledkoch. Toto je nevyhnutná súčasť odstrašovania. Mali by sa tiež poskytnúť konkrétne ubezpečenia pre Moskvu o dôsledkoch budúceho členstva Ukrajiny v NATO.

To by mohlo zahŕňať ubezpečenia, že ani Ukrajina, ani Aliancia nemajú územné nároky voči Rusku, ani úmysel zaútočiť na Rusko, za predpokladu, že Rusko akceptuje medzinárodne uznané hranice Ukrajiny z

roku 1991. Ukrajina a NATO by navyše mohli Moskvu výslovne ubezpečiť, že sa nesnažia o zmenu režimu.

Reakcia Číny na vstup Ukrajiny do NATO je dôležitým rizikovým faktorom, ktorý treba predvídať a zvládať. V zákulisí bol Peking významnou silou pri zmierňovaní ríňania Moskvy jadrovými šablami.

Úsilie zapojiť Čínu do ukrajinského mierového plánu by sa malo zdvojnásobiť, a to aj začlenením členstva v NATO do širšieho mierového rámca záruk a opatrení na budovanie dôvery.

Globálne výhody udržateľného mieru na Ukrajine

Zabezpečenie dlhodobej suverenity a bezpečnosti Ukrajiny je nevyhnutné nielen pre stabilitu a bezpečnosť v euroatlantickom priestore, ale je dôležité aj pre globálne spoločenstvo.

Vojna ukázala dôležitosť Ukrajiny ako výrobcu a vývozcu poľnohospodárskych produktov na svetový trh. Rozsiahla ruská invázia viedla k masívnemu prerušeniu výroby a exportu základných potravín ako sú kukurica, pšenica a jedlé oleje. To malo za následok výrazné zvýšenie cien, ktoré obzvlášť tvrdo zasiahlo najchudobnejších na svete na „globálnom juhu“.

Ukrajina, ktorá je pevne zakotvená v euroatlantickom priestore, môže byť významným zdrojom rastu a dodávateľom základných produktov na svetové trhy. Stabilná Ukrajina preto môže výrazne prispieť k stabilite svetových cien potravín.

Ak Rusko uspeje na bojisku proti Ukrajine, vytvorí to nebezpečný precedens. Režimy po celom svete sa naučia, že vojenská agresia a jadrové vydieranie fungujú. Podkopalo by to zásadný princíp, že suverénne krajiny majú právo zvoliť si vlastné spojenectvá, čím by sa ďalej oslabili globálne pravidlá a medzinárodný poriadok.

Výhody členstva Ukrajiny v NATO a to, ako zapadá do širšieho mierového vzorca, je potrebné jasne vysvetliť globálnemu spoločenstvu – so zameraním na výhody, ktoré môže svetu priniesť suverénna a prosperujúca Ukrajina.

To by sa malo začať na Globálnom mierovom summite vo Švajčiarsku v júni 2024.

Zoznam signatárov

Medzinárodná pracovná skupina pre bezpečnosť Ukrajiny a euroatlantickú integráciu

Spolupredsedovia

Vedúci kancelárie prezidenta Ukrajiny Andriy Yermak

Bývalý dánsky premiér a generálny tajomník NATO Anders Fogh Rasmussen

Členovia

Bývalá prezidentka Litvy Dalia Grybauskaitė

Bývalý prezident Poľska Aleksander Kwaśniewski

Bývalá predsedníčka vlády Fínska Sanna Marin

Bývalý predseda vlády Poľska Marek Belka

Bývalý predseda vlády Slovenska Mikuláš Dzurinda

Bývalý predseda vlády Švédska Carl Bildt

Bývalý predseda vlády Spojeného kráľovstva Boris Johnson

Bývalá ministerka zahraničných vecí USA Hillary Clintonová

Bývalý minister zahraničných vecí, minister obrany Kanady Peter MacKay

Bývalá ministerka zahraničných vecí, vnútra a obrany Francúzska Michèle Alliot-Marie

Bývalý minister zahraničných vecí Spojeného kráľovstva lord William Hague

Bývalý veľvyslanec USA pri NATO Ivo H. Daalder

Bývalý osobitný predstaviteľ USA pre Ukrajinu Kurt Volker

Bývalá poradkyňa pre národnú bezpečnosť Kanady Jody Thomas

Bývalý najvyšší veliteľ spojeneckých síl v Európe Wesley Clark

Bývalý námestník generálneho tajomníka NATO Heinrich Brauss

Bývalý námestník generálneho tajomníka NATO Giedrimas Jęglinskas